

ברוך הוא אלא מתוך חדוה. שאמר רבי אלעזר, אין שכניה שורה מתוך עצבות, שכתוב (מלכים-ב) ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן. מנגן מנגן שלש פעמים לשם מה? כדי לעורר רוח משלמות הכל, שהוא רוח שלם. אמר רבי אבא, שם שנינו, הכל נמצא מארבעה צדדים, וכל השרשים של העליונים והתחתונים בהם אחוזים. ושנינו, זה נכנס וזה יוצא, זה סתום וזה מפרש, אחוז אחד בחדוה, והם אבות הכל.

רבי שמעון אמר, (דברים י) רק באבותיה חשק ה', כתוב באבותיה, ממש שלשה, ומשמע שכתוב רק - רק ממש, ומאלה נפרדים ונאחזים כל שאר האחרים ועולים השם להתעטר.

שנינו, אמר רבי יוסי, מן היום שהתעלה רבי שמעון מהמערה, הדברים הללו לא נתפסו מן החברים ובסודות עליונים היו מסתפלים ומתגלים מביניהם, כאלו שנתנו באותה שעה בהר סיני, אחר שמת כתוב (בראשית ה) ויסכרו מעינות תהום וארפות השמים, והיו החברים מרחשים דברים, ולא מתקיימים בהם.

שיום אחד היה יושב רבי יהודה על פתחה של טבריה וראה שני גמלים שמעלים בגדי צמר מעל הכתפים. נפל המשא של בגדי הצמר, וכאו צפרים, ועד שלא הגיעו עליהם, התבקעו.

אחר כך באו כמה צפרים, והיו הולכים אחריהם, ושהו [והקי] אותם בסלע, ולא התבקעו, והיו צוחים להם ולא היו נפרדים.

בשמחה באו לפניו ברננה. לאפקא, דלית פולחנא דקדשא בריה הוא, אלא מגו חדוה. דאמר רבי אלעזר, לית שכנתא שריא מגו עצבות, דכתיב (מלכים ב) ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן. מנגן מנגן תלת זימני אמאי. בגין לאתערא רוחא משלימותא דכלא, דהוא רוח שלימא.

אמר רבי אבא, תמן תנינו, מארבע סטרין כלא אשתפח, וכל שרשין דעלאין ותתאין בהו אחידן. ותנא דא עייל ודא נפיק דא סתים ודא פריש, אתאחד חד בחדותה, ואינון אבהן דכלא.

רבי שמעון אמר, (דברים י) רק באבותיה חשק ה', כתיב באבותיה, ממש תלתא, ומשמע דכתיב רק, רק ממש, ומאלין מתפרשן ומתאחדן כל שאר אחרנין, וסלקין שמא לאתעטרא.

תנא, אמר רבי יוסי, מן יומא דאסתליק רבי שמעון מן מערתא, מלין (אלין) לא אתפסיין מן חבריא, ורזין עלאין הוו מסתפלן ואתגליין מביניהו, כאלו אתייהבו ההיא שעתא בטורא דסיני. בתר דשכיב כתיב, (בראשית ה) ויסכרו מעינות (א"ע) תהום וארופות השמים, והוו חבריא מרחשן מלי, ולא מתקיימי בהו.

דיומא חד הוה יתיב רבי יהודה, אפתחא דטבריה, וחקא תרי גמלי, דסלקי קטפירא מעלוי דכתפין, נפל מטולא דקטפירא, ואתו צפרי. ועד לא מטו עלייהו, אתבקעו.

רבתר אתו כמה צפרין, והוו אזלי עלייהו, ושרו (נ"א ושריא) לון בטרטישא, ולא מתבקעין. והוו צוחין לון,